

Häromdagen satt jag i bilen och lyssnade på Ring P1. Ni har säkert hört det vid något tillfälle. Alla ringer in och klagar på allt – men få har lösningar. Denna gång var det dock ett undantag. En medelålders man hade orsaken och lösningarna till sjukskrivningar, förtidspensioneringar, skilsmässor, sk ”bokstavs barn” i skolan (ni vet ADHD/Damp etc), företagsutflyttningar och den vikande lönsamheten i svenska företag... Orsaken hette - håll i er nu – jag citerar ”dena oerhörda dumhet Feminism och jämställdhet”.... Och lösningen var, naturligtvis, att vi skulle återgå till det ”normala”, till det vi var skapade för... Det var emot kvinnors natur att inte få stanna hemma och ta hand om barnen, det var emot männens natur att vara omvårdande. Och – kvinnor i bolagsstyrelser?? Det kunde man ju se själv hur det gått med den svenska ekonomin sedan de (kvinnorna) började spela män...

Att jag inte körde av vägen...

Man kan skratta och ta mannen för en galenpanna. Vi kan se runtomkring oss på vårt Sverige, världens mest jämställda land, där kvinnor och män delar ansvar, rättigheter, och skyldigheter. Där kvinnor utgör mer än 50% av de studerande på högskolor och universitet. Där den högsta beslutsfattande församlingen, riksdagen, till nästan 49% består av kvinnor. Där kvinnor förvärvsarbetar mest i världen. Det land där pappor delar barnledigheten och ansvaret för hemmet. Där rättsskyddet gäller alla lika, oavsett kön... Där var och en kan göra fria, egna val. Och, tack vare folkpartiet har vi dessutom en jämställdhetslagstiftning som borgar för allt detta!

Den bästa av världar, som Voltaire sa... Men, den beska sanningen är att trots snart hundra år av allmän och lika rösträtt, också det till stor del tack vare de folkpartister som gick före oss, så behöver vi inte skrapa så mycket på jämställdhetsfernissan innan den spricker. Och just p g a vår ärorika liberala historia som ett feministiskt parti, så vilar ansvaret desto tyngre på oss, vi som nu är här idag, att se verkligheten och göra något åt det.

För verkligheten är allt annat än rosig.

1.) Hur ser samhället ut idag

Först, för ordnings skull låt oss fastställa att kön inte är någon ”naturlig disposition” för något visst. Kvinnor fattas ingen mekanikergen – lika lite som män fattas en barn-, städ- och tvättgen... Inte heller behöver en kvinna att känna sig tryggast om hon får arbeta gemensamt med kvinnor i ett statligt eller kommunalt monopol – med stress, litet inflytande, och dåligt betalt gemensamt... Det är en socialistisk myt! Identiteten och värdet sitter inte i könet. Vi är alla helt enkelt olika och måste tillåtas att vara just olika.

Det är i bejakandet av olikheterna lösningen sitter! Se på sjuksköterskornas 50% löneförhöjning på 8 år! För att man haft en stark fackförbundsordförande som insett att det bara är genom att premiera olika individuella kunskaper, just, olika, som man kan få upp lönerna för kvinnor inom de traditionella kvinnoyrkena! Det och ett öppnande av

sjuusköterskornas arbetsmarknad. Kollektivistisk, socialistiskt tänkande drabbar kvinnor hårdast. Med de metoderna får vi aldrig en höjd statuts på kvinnors arbete och lönegapet mellan könen att försvinna. Under de senaste tio åren med socialistiska jämställdhetsplaner, program, ministrar och ombudsmän har det osakliga lönegapet ÖKAT inte MINSKAT, det är ett faktum. Det är inte mer kollektivism eller kommunism kvinnor i Sverige behöver för att få en arbetsmarknad med samma villkor, samma lön, samma utmaningar och möjligheter som männen! Det är mer frihet! Frihet att välja arbetsgivare så jag får det inflytande jag vill ha, frihet att kunna byta arbetsgivare istället för att gå in i sjukskrivning som enda alternativ, frihet att få starta eget inom den sektor jag har erfarenhet – och få lov att tjäna pengar på det, frihet att kunna förhandla min lön så jag får en rättvis lön efter det jobb jag presterar – inte för att jag föddes in i ett kön. Problemet är kollektivt, men lösningarna måste vara individuella!

Fortfarande idag är kvinnor i Sverige underrepresenterade där makten verkligen finns. I styrelserum, i presidier, i företagande, i chefspositioner, i kapital,. Men jämställdhetsministern som är den som borde fungera som en vakthund och ständigt strategiskt arbeta för att få bort den verkliga strukturella problematiken slår istället till en utvidgad diskrimineringslag som ger som effekt att kvinnor och män får lagstadgat skydd för lika priser hos frisören, att Finlandsfärjan inte får ”diskriminera” 23 åriga män genom olika ålderskrav på tjejer och killar, eller – att tjejtaxa genom lag förbjuds. Och när det visar sig att pengar förskingrats ur budgeten för jämställdhetsarbetet får vi veta att kriteriet för någon för att få ut pengar var att man skulle ”sprida det glada budskapet”...!

Nej Jens, Sverige behöver inte fler glada amatörer, vad vi behöver en verklig liberal jämställdhetspolitik som tar itu med de verkliga strukturella orsakerna. Vi behöver;

- Släppa monopolen på kvinnors arbete fria.
- En jämställdhetslagstiftning som är lika tvingande som annan lagstiftning, som kontrolleras så att den efterlevs – och OM den inte gör det så ska det kosta!
- En JämO som inte har som målsättning att lagen ska fungera på ”frivillig basis”.
- En facklig rörelse som tar sitt ansvar i jämställdhetsarbetet. Som driver frågan aktivt, som bevekar alla sina medlemmars intresse – oavsett kön.

4.) Politikens roll

Det mesta av detta kräver politiska beslut. Vi har redan den politiken klar. Resten kan vi här, idag fatta beslut om. Beslut som verkligen påverkar allas vardag. Vi kan besluta om en stark diskrimineringslagstiftning som ger verkliga och inte bara symboliska effekter i våra liv. Vi kan besluta om en skola som redan från förskolan arbetar aktivt och strukturerat med jämställdhet. Där förskolelärarna arbetar med en obligatorisk jämställdhetsplan för att bryta de könsroller som annars ”helt naturligt” kommer att forma ”mamma som är lik sin mamma” – och därför på sikt hela samhället osv.

Och, den kanske största politiska jämställdhetsfrågan – ett rättssystem och ett polisväsen som i praktiken har resurser och befogenheter att fungera lika väl som rättsskipare för kvinnor som för män. Ett samhälle där kvinnor vet att om de behöver polisbeskydd från en våldsam man, så finns det en närpolis som kan komma till hennes hjälp– inte en fjärrpolis i telefon på en sambandscentral miltals därifrån. Ett samhälle som inte accepterar att det är våldsoffrets rättigheter som kringskärs och kränks. Där lagstiftningen fungerar verkligt könsneutralt, inte bara på pappret. Ett samhälle som tar sitt ansvar för alla medborgare, som ser till att hjälp för

våldsutsatta kvinnor och barn inte enbart ska lösas kvinnor emellan på frivilligbasis. Allt det har vi folkpartister redan en genomtänkt, konsekvent och konkret politik för. Och det kan och ska vi vara oerhört stolta över!

Men, jämställdheten handlar om så mycket mer än politiska beslut och ibland finns det en övertro till lagstiftning som metod för jämställdhet. För när det kommer till kritan, så är det igen med de egna valen vi var och en kan förändra mycket av vår vardag. Genom att som alla tjejjers guru "TV-Grynet" säga – och jag citerar - "Ta ingen skit!" Det är så vi påverkar – både i hemmet och t ex som konsumenter. Och den makten är stark, snabb och effektiv. Det är ju jag själv som bestämmer mig för att köpa eller inte köpa tjänster eller varor. Att investera eller inte investera i företag som har en tveksam syn på jämställdhet. Att anmäla eller inte anmäla reklam som är kränkande. Jag kan se till att företagen får känna att just jag inte tar någon skit...OCH att vi är många. Det är mer effektivt än all tänkbar, eller för oss oftast otänkbar, lagstiftning som inskränker den fria marknaden. En lagstiftning som i detta fall bara får ett symbolvärde vad gäller jämställdheten – men vi får däremot ett samhälle där tryck- och yttrandefriheten ytterligt naggas i kanten.

5.) Avslutning....

Om ett år ska stå med rummen fulla av flyttkartonger, på väg in på Rosenbad. Där ska vi visa att liberaler står för en jämställdhetspolitik som ger möjligheter - för alla - kvinnor, och män, att leva det liv de själv vill. Inte ett kollektivt liv som de tvingas till, inte ett ogenomtänkt liv där man bara följer samhällets givna normer – utan ett rikt, tänkande liv, fyllt av verkliga egna val och möjligheter. Låt alla kreativa, livliga diskussioner som nu kommer här i kväll bara ha ett mål i sikte – Att på liberalt vis hylla skillnaderna hos individen och skapa möjligheter för alla, oavsett kvinna eller man!